

Десь на горизонті хмара-хустка

Василь Симоненко

Десь на горизонті хмара-хустка
Манить в даль, мов дівчина у сад,
І весни такі пахучі згустки
Розплескалися об голубий фасад.

Дні стоять погожі і привітні –
Розтопилося б і серце кам'яне;
Всі на вулицях – немов знайомі, рідні,
Лиш чомусь не впізнають мене...